

Keresd az Urat!

Kegyelem néktek és békesség! Istentől, a mi Atyánktól,
és a mi Urunktól, Jézus Krisztustól! Ámen.

Kedves testvéreim! Hallgassátok meg azt a szent igét, amelyet egyházunk a mai napra, a Szentháromság ünnepe utáni 17. vasárnapra az igehirdetés alapjául kijelölt, amint azt megírva találjuk Ámós próféta könyve 4. fejezetének a 11. versétől az 5. fejezet 4. verséig, a következőképpen:

Olyan pusztulást hoztam rátok, mint amikor Sodomát és Gomorát elpusztította Isten. Olyanok lettetek, mint a tűzből kiragadott üszkös fadarab, **mégsem tértetek meg hozzám** – így szól az ÚR. Ezért bánok így veled, Izráel! És mivel így bánok veled, **készülj Istened elé, Izráel!** Mert aki hegyeket formál, és szelet teremt, aki tudtára adja szándékát az embernek, aki hajnalt és alkonyatot alkot, és a föld magaslatain lépked, annak neve: az ÚR, a Seregek Istene. Halljátok meg ezt az igét! **Síratóéneket mondok** rólatok, Izráel háza! Elesett, nem kel fel többé Izráel szüze! Ott hever a földjén, nincs, ki fölemelje. Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Ha egy városból ezren vonulnak ki, csak százan maradnak meg; ha százan vonulnak ki, csak tízen maradnak meg Izráel házából. Ezt mondja az ÚR Izráel házának: **Engem keressetek, akkor életben maradtok!**

Engem keressetek, akkor életben maradtok!

Urunk! Életünk a porhoz tapad.
Eleveníts meg minket a Te igéddel!
Ámen.

Keresztyén Gyülekezet!
Kedves Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Ha egy városból ezren vonulnak ki, csak százan maradnak meg; ha százan vonulnak ki, csak tízen maradnak meg... Nem túl biztató szavak ezek egy keresztelő után... De áltathatjuk magunkat azzal, hogy mindez egy régi történet. Izráel háza esett el, Izráel házának kell Isten elé készülnie, Izráellel bánt így az Úr Ámós próféta idejében, 2800 évvel ezelőtt. A mai igehirdetés rá akar mindannyiunkat döbbsíteni arra, hogy mindez mennyire **rólunk, magunkról szól**. Keressük az Urat – mert csak akkor maradhatunk életben. **Keressük az Urat – mert akkor juthatunk el az Életbe!**

A mai igehirdetés elején néhány szóval bemutatom Ámósz és korát. Utána megértjük, hogy miért szól mindez rólunk, és miért nem a halál, hanem az Élet jó híre: evangéliuma. Az igehirdetés végén pedig – reménységeim szerint – **meghalljuk a mai ígényt – nemcsak a fülünkkel, hanem a lelkünk mélységeiben is**.

Ámós próféta a Bethlehem melletti Tekóából származó pásztoember volt. A saját nyáját gondozta, és eljutott Egyiptomba is. Ámós tehát világlátott, tájékozott, művelt embernek számított. Ámós az igeszakaszunk előtt a csapások sokaságát írja le, amelyek az akkori Izráelt érték (szárazság, éhezés, gabonabetegség, sáskajárás és pestis). **A nép azonban nem kereste az Urat. Emiatt miatt van** az igeszakaszunk elején mondott hasonlat Sodomával és Gomorával. Ez arra a földrengésre utal, amely az előző csapások után bekövetkezett. Ennek a nagy földrengésnek a legújabb nyomait éppen idén augusztusban találták meg Jeruzsálemben. **A nép azonban még mindig nem kereste az Urat... Emiatt hangzik el a profetikus ítélet Izráel háza felett**. Gondolkozzunk itt egy pillanatra el! Láttunk mi, átéltünk mi csapásokat az elmúlt néhány évben? Igen? **És?** Elkezdtük keresni az Urat?

Izráel kárhozatának a leírása a korábbi igeszakaszokban igen erős természeti képekkel is történik: "Így szól az Úr: Ahogyan a pásztor az oroszlán szájából **két lábszárat, vagy egy fülhegyet** ment meg, **csak úgy** menekülnek meg Izráel fiai, akik most Samáriában az ágy szélén és damaszkuszi pamtagon ülnek." (Ám 3,12). A csapások legsúlyosabbját azonban Ámósz könyvének egy későbbi részében találjuk: "Lesz még olyan idő, így szól az én Uram az ÚR, amikor éhínséget bocsátok a földre. **Nem kenyérre fognak éhezni és nem vízre fognak szomjazni, hanem az ÚR igéjének hallgatására.**" (Ám 8,11). Bizony kedves testvéreim. Gondoljunk ebbe bele! Nem a csapások a mélypont! Istenünk és Urunk **saját magát** is visszavonhatja tőlünk – és akkor már nincs menekvésünk sehová... Szívleljük meg tehát az intést – keressük az Urat!

Igeszakaszunkban Isten, mint a fazekas formálja a hegyeket, szelet teremt (*amely a héberben azonos a lélekre használt rúah szóval*), a sötétből világosságot teremt, **de ajándékát vissza is tudja vonni** és a hajnalt alkonyattá, a rendet káosszá is tudja változtatni. Isten leírásának a képe a föld magaslatain való lépkedésével zárul, ahol a magaslatok ugyanazzal a bámáh szóval vannak jelölve a héberben, mint amellyel a kánaánita kultuszok áldozóhalmait is nevezték. **Isten ezeket a bálványimádó helyeket tapossa el** – mert ő a seregek Istene. Az igeszakaszunkban **EZ elé a hatalmas Isten elé idéztetik Izráel.**

Készülj Istened elé! Vegyük észre Kedves Testvéreim, hogy ebben a mondatban a kegyelem is benne van. Nemcsak az az üzenete a mondatnak, hogy számadással tartozunk az életünkről Istennek. Legalább annyira fontos üzenet, hogy még így is, elveszeten is **Istenünk** elé készülhetünk. A vádló, a Sátán elé is készülhetnénk... Bűneink miatt oda is rendelhetne minket Urunk. A remény nélküli, az Isten nélküli világba. De nem így van! Isten megadta nekünk azt az esélyt, hogy Elé készülhetünk. Még így, bűnösen is. Mivel adta meg Isten ezt az esélyt? Egyszülött Fiával, Jézus Urunk kereszthalálával és feltámadásával. Hát keressük az Urat!

Vegyük észre, hogy ez életünk **legfontosabb döntése**. Ez **élet és halál kérdése**. Elétek adtam az életet és a halált (5Móz 30,19a) – mondta Isten a népének, mielőtt a nép bemehetett volna az ígért földjére. A megtérés nem azért fontos, mert akkor majd több lesz, vagy jobb lesz, vagy reménytelibb lesz az életünk. A megtérés azért fontos, mert akkor **LESZ** életünk. Máshogyan meg: nem lesz...

Igénk második felében Ámósz, prófétai múlt időben elsiratja Izráel házát egy szokásos szerkezetű gyászénekkal, ahol a héber eredetiben egy-egy háromtagú sorra felel egy-egy rövidebb, kéttagú. **Miért gyászolja Ámósz Izráelt?** Izráel II. Jeroboám kivételesen hosszú, 41 évig tartó királysága alatt elbízta magát. Ennek az volt az oka, hogy régi ellenfelétől, a szomszédos Damaszkusztól Izráel nagy területeket csatolt vissza. Izráel urai azonban elbizakodottságukban nem gondoltak arra, hogy az **asszírok** győzték le Damaszkuszt és nem ők, és hogy az asszírok egyik következő ellenfele pedig éppen ők lesznek. A katonai sikerek kevesek jólétét és sokak teljes szegénységét hozták magukkal. II. Jeroboám után Izrael utolsó királyait – egymás után meggyilkolták. Harminc évvel később Asszíria elfoglalta Izráelt, és fogságba hurcolta a népet. Ezzel az Izraeli Királyság 210 éves története – véget ért.

Kedves Testvéreim! Gondolhatnánk azt, hogy mindez, egy régészeti leletekkel is alátámasztott, 2800 éve történt szomorú végű történelmi sztori. Ámósz egy rég meghalt generáció tagjairól ír. **MI** kényelmesen hátradőlhetünk tehát, és hallgathatjuk a **RÖLÜK réges-rég** kihirdetett ítéletet. Mindez nem rólunk szól. **DE! Mindez rólunk, a saját életünkről is szól.** Nemcsak Izráelt idézi meg a Mindenható az előtte történő elszámolásra, hanem minket magunkat is. Ahogyan Jakab apostol írja a **saját** gyülekezetének: **mert íme, a Bíró az ajtó előtt áll...** (Jak 5,9).

Ugyanakkor emlékezzünk vissza az egyik keresztelési ígénkre. "**Nem a félelem lelkét adta nekünk Isten.**" Valóban: **Isten szövetsége örök.** Ennek első megnyilvánulása a mi saját életünkben az volt, hogy megfogantunk és megszülettünk. Isten szövetségének a következő látható jele az életünkben a keresztelő volt. Ez az a szövetség, amelyet ifjúkorunkban kötött **velünk személy szerint** Isten, befogadva bennünket az Ő országába. Aztán felnövekedtünk... A legtöbben, ahogyan én magam is, mindenféle kerülőutakat kezdünk el járni. Isten keresett minket. A mi Urunk, Jézus Krisztus keresett minket. De mi nem kerestük őt...

És itt, ezzel értünk el az igeszakaszunk lényegéhez. "**Engem keressetek, akkor életben maradtok.**" Ez az eredeti héberben csupán két, hangsúlyos, felszólító módban írt szó: "**Keress és élj!**" "Keress és élj!" Ezt a két szót Ámósz könyvében Isten **saját maga** mondja ki – akinek minden egyes szava **teremtő szó**. Ma kezdődik egyházunkban a Teremtés Hete. A Teremtés Hete nemcsak arról szól, hogy védjük meg a természetet – saját magunktól. A Teremtés Hete arról is szól, hogy Urunk bennünket is teremt itt és most. Újjá teremt. Vigyázzunk arra, hogy ne utasítsuk ezt el! De ez nem elég... Ennél sokkal többet is kell tennünk. Keressük az Urat!

Mert, kedves testvéreim, bizony előfordulhat, hogy itt ülünk ma a templomban, középkorúan, vagy akár idősen, sok-sok évvel a hátunk mögött, és **nem ÉLTÜNK még sohasem**. Az igazi Élet, az Urunkban való Élet **még előttünk van**. Isten már megteremtette ezt a mi új életünket az Ő teremtő szavával – de mi mindig elutasítottuk. Vagy elkezdtük keresni az Urat – de aztán abbahagytuk – és kihátráltunk. Hát **halljuk meg** Isten ígését **itt és most, ne csak a fülünkkel, hanem a szívünkkel is**, és kezdjük el **ÉLNI! Vele, Átala és Benne**. Isten nem két lábszárat és egy fülhegyet akar belőlünk megmenteni! Azért küldte el egyetlen Fiát hozzánk, és Jézus Urunk azért szenvedett kereszthalált miattunk – hogy mi **Élhessünk**.

Mert Isten maga mondta Jeremiás próféta könyvében: "jólétet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövő az, amelyet nektek szánok. **Ha segítségül hívtok és állhatatosan imádkoztok hozzám**, akkor meghallgatlak benneteket. Ha kerestek majd, **megtaláltok engem**, – ha – **teljes szívből** kutattok utánam." (Jer 29,11b-13.) Majd később Isten így folytatta: "Eljön az idő, amikor új szövetséget kötök Izrael és Júda házával. ... Törvényemet beléjük helyezem, **szívükbe írom be**. Én Istenük leszek, ők pedig az én népem lesznek." (Jer 31,31) **Isten új szövetségének a népe – mi vagyunk**. Mert az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elveszettet. (Lk 19,10) Mert mi bizony, elvesztettek vagyunk. De Jézus Krisztus eljött, hogy megkeressen és megmentsen minket.

Izraélt Ámósz próféta a mai ígénkben a tűzből kiragadott üszkös fadarabhoz hasonlítja. Ugyanilyen tűzből kiragadott üszkös fadarab volt Zakariás próféta könyvében a babiloni fogságból visszatért nép főpapja, Jóshua, aki piszkos ruhában állt az Úristen angyala előtt. De az angyal ezt mondta: Vegyétek le róla a piszkos ruhát! Jóshua főpaphoz pedig így szólt: Nézd, **elvettem a bűnöd, és díszes ruhába öltöztetlek téged** (Zak 3,3-4). A mi bűneinket Jézus Krisztus vette el. Keressük Őt!

Engem keressetek, akkor életben maradtok! Halljuk meg **úgy** ezt a mondatot (*és ne csak a fülünkkel, hanem egész lelkiünk mélységeiben is*), hogy az **Élet** nagybetűvel van írva benne. A Septuaginta értelmező fordítása szerint nem biosz, nem a földi élet az, amit Isten ígért itt nekünk, hanem dzóé, azaz **az Örök Élet! Mikor és hogyan vált valósággá Isten ígérete? Jézus Krisztusban**. Őt keressétek, Őt kövessétek, és akkor tiétek az Élet. Akié a Fiú, azé az élet, akiben nincs meg Isten Fia, az élet sincs meg abban (1Jn 5,12). **Ha szívünk mélyéből keressük Urunkat, ÉLET-ben leszünk – ÉS maradunk. Mindörökké**. Keressük az Urat! Ámen.

Imádkozzunk.

Mennyei Atyánk! Megváltó Krisztusunk!

Köszönjük, hogy figyelmeztetsz minket a tévelygéseinkre.

Köszönjük, hogy megnyitod a szívünket és a lelkünk mélységeit arra, hogy befogadjuk a Te igédet,

-- Téged magadat, Urunk.

Köszönjük, hogy a gyermekeké és a miénk lehet a keresztség ereje.

Köszönjük, hogy új szövetséged népe lehetünk.

Kérjük Urunk, légy segítségünkre a mi hitetlenségeinkben,

add meg nekünk, hogy kereshessünk Téged,

és erősíts meg bennünket, hogy a Te utadon járjunk –
egész életünkben, minden nap.

Ámen.